

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Képviselő

Fontószáma: T/7979/48

Értkezett: 2012 OKT 29.

Módosító javaslat

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése alapján „a **mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról**” szóló, T/7979 számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztjük elő:

A törvényjavaslat 33. § az alábbiak szerint változzon:

„33. § (1) Az e törvény szerint mezőgazdasági termelőnek minősülő helybeli illetőségű jogi személyek, és jogi személyiség nélküli szervezetek a tulajdonukban és bármely jogcímen használatukban álló mező-, erdőgazdaságilag hasznosított földterület beszámításával legfeljebb

a) háromszáz hektár nagyságú vagy hatezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdasági hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a három főt [szerzést megelőző három évben átlagosan tizenöt főnél kevesebbet foglalkoztat],

b) ötszáz hektár nagyságú vagy tízezer aranykorona értékű mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a teljes hasznosított területén a száz hektáronkénti foglalkoztatási létszám eléri a négy főt. [a szerzést megelőző három évben átlagosan tizenöt és harminc fő között foglalkoztat],

c) nyolcszáz hektár nagyságú mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a szerzést megelőző három évben átlagosan harminc és hatvan fő között foglalkoztat,

d) ezer hektár nagyságú mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a szerzést megelőző három évben átlagosan hatvan és nyolcvan fő között foglalkoztat,

e) ezerkétszáz hektár nagyságú mező-, erdőgazdaságilag hasznosított föld haszonbérletét szerezhetik meg, ha a szerzést megelőző három évben átlagosan száz főt foglalkoztat.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozásokba nem számítható be az a föld, amelyet a mezőgazdasági termelő a tagjaitól, illetve részvénytársaság esetén névre szóló részvénye tulajdonosától haszonbérrel, illetve, amelyet kényszerhasznosítás címén kapott használatba.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozásokba nem lehet beszámítani azt a földet, amelyet a mezőgazdasági termelő kényszerhasznosítás címén kapott használatba.]

[(4)] (2) Az erdőbirtokossági társulat csak a tagjai tulajdonában és hasznélvezetében álló erdőt és fásított terület művelési ágban nyilvántartott földet veheti hasznbérbe.”

I n d o k o l á s

Az eredeti javaslat egyoldalú pozitív megkülönböztetésben részesíti a nagyobb cégeket azzal, hogy annál nagyobb terület bérleti jogának megszerzését garantálja a számukra, minél nagyobb volt az elmúlt három évben a foglalkoztatotti létszámuk. Ezzel a szabályozással a kisebb helyi cégeknek esélyük sem lenne arra, hogy földbérlethez jussanak. A módosítási javaslat ezzel szemben – az első két sávot megtartva, ugyanakkor a felső plafont a diszkrimináció Római Szerződésben is rögzített tilalmának megfelelően a földművesek ötszáz hektáros összeszámított birtokmaximumához igazítva és egységesítve - azt irányozza elő, hogy az eredetinél realisabb, de a fajlagos – száz hektárra vetített – foglalkoztatási ajánlathoz kössük a földbérleti lehetőségeket.

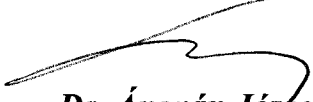
Azt azonban, hogy az így kialakuló ötszáz hektáros abszolút felső korlátot bármilyen egyéb formában meg lehessen haladni, azt a leg határozottabban el kell utasítani. Nem fogadható tehát el, hogy pl. azt a területet, amit a mezőgazdasági termelő a tagjaitól, illetve a részvénytársaság névre szóló részvénye tulajdonosaitól hasznbérrel, illetve, amelyet kényszerhasznosítás címén kapott használatba, azt ne kelljen beleszámítani az összes területébe. Ez a megoldás ugyanis felülről nyitottá teszi a látszólagos felső birtokméretkorlátot, és akár mekkora nagyságú, dél-amerikai típusú tőkés nagybirtokok jöhetnek igen gyorsan létre. A tagok és részvényesek ugyanis akár hányan lehetnek, számuk a törvény másfél év utáni hatályba léptetéséig ráadásul könnyedén e szabályozáshoz igazítható, és földművesként mindegyikük tulajdonolhat háromszáz, közvetlen rokonaival akár ötszáz hektárt is, amit akadálytalanul bérbe adhat a társaságnak. Húsz tag vagy részvényes esetén ez tehát akár tízezer hektárt is jelenthet, és a birtok mérete a társaság saját jogán bérelt ötszáz hektárjával együtt meghaladhatja a tízezer hektárt is. Ez több település határának teljes területét lekötheti, és a helyben élő gazdacsaládok és fiatalok létfeltételeit megszünteti.

A kormányzati tényezők többször kinyilvánították és számos kormánydokumentum – köztük a nemrég kormányhatározattal is megerősített és a társadalom legszélesebb körei által teljes mértékben támogatott Nemzeti Vidékstratégia - is rögzít, hogy nem kívánunk ebbe az irányba menni, nem a tőkés nagybirtokot, hanem a kis és közepes családi gazdaságokat és azok együttműködését, összefogását, szövetkezését akarjuk inkább erősíteni. Ennek már az európai közegben az ötszáz hektáros felső plafon is ellentmond, nem, hogy ha ezt még a törvény erejénél fogva korlátlanul tovább is lehet növelni. Ez a kis, közepes - túlnyomó többségében száz hektár alatti birtokméretű - családi gazdaságokra és azok szövetkezeteire épülő és mégis hatékony európai agrár- és vidékfejlesztési környezetben is elképesztő ankrónizmus lenne. Álljanak itt ennek bemutatására **az EUROSTAT** néhány – fejletlennek, versenyképtelennek, elmaradott mezőgazdaságúnak egyáltalán nem nevezhető – európai országra vonatkozó **legfrissebb birtokméret-adatai**. (Martins, C. – Tosstorff, G. (2011): Large farms in Europe, EUROSTAT, Statistics in Focus, 18/2011., Agriculture and fisheries, Luxembourg, 8 p.)

Az **átlagos birtokméret** pl.: Lengyelországban 6 ha, Olaszországban 8 ha, Svájcban 17 ha, Ausztriában 19 ha, Hollandiában 25 ha, Belgiumban 29 ha, Németországban 46 ha,

Franciaországban 52 ha, Dániában 60 ha. Még érdekesebb, de tán ritkábban idézett adat az úgynevezett „nagygazdaságok” („large farms”) méretadata. Ezt a birtokméret-kategóriát az EUROSTAT úgy határozza meg, hogy a legnagyobbtól a kisebbek felé haladva összegzi az általuk használt területeket, és ahol ez az összegzett érték eléri az adott ország mezőgazdasági területének 20 %-át, ott húzza meg az ún. „nagygazdaság” méretkategória alsó határát. E nagygazdaságok átlagos területnagysága, vagyis az így meghatározott „nagybirtokok” **átlagos mérete** pl.: Svájcban 54 ha, Hollandiában 135 ha, Belgiumban 150 ha, Lengyelországban 250 ha, Franciaországban 274 ha, Ausztriában 295 ha, Olaszországban 337 ha, Dániában 426 ha, és Németországban - az „NDK-effektus” ellenére is csak - 1.391 ha. Magyarországon ugyanakkor jelenleg e nagybirtokok átlagmérete 3.164 ha. Ennél csak Csehország (3.531 ha) és Szlovákia (3.934 ha) tőkés nagybirtokainak átlagmérete nagyobb. A versenyképes méretet tehát az európai birtokrendszer – szemben a dél-amerikai modellel – alapvetően nem az egyes gazdaságok méreteinek növelésével, hanem e kisebb mozaikok szövetkezésével képes igen hatékonyan biztosítani. Ráadásul ennek a modellnek a környezeti, regionális társadalmi, gazdasági, foglalkoztatási teljesítményei, életképességi mutatói is lényegesen jobbak, a közösség által kényszerűen finanszírozott társadalmi költségei pedig lényegesen alacsonyabbak, mint a dél-amerikai típusú tőkés nagybirtokrendszeréi.

Budapest, 2012. év október hó 29. nap

Dr. Ángyán József
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség

Bencsik János
országgyűlési képviselő,
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség